

STS de 6 de juny de 2024, recurs 2301/2023

Les famílies monoparentals no tenen dret a acumular dues prestacions per naixement i cura de menors (accés al text de la sentència)

Es debat si, en el cas d'una **família monoparental, a la prestació per naixement i cura de menors per a la mare biològica es pot sumar la prestació que li hauria correspost a l'altre progenitor.**

La resposta del TS és **negativa**, fonamentant-se en diversos arguments:

- **La normativa vigent no preveu aquesta situació** i el seu eventual reconeixement per part dels tribunals va més enllà de les funcions que tenen atribuïdes a l'organització constitucional. **És el legislador qui ha de fixar el nivell i les condicions de les prestacions** o les modificacions per adaptar-les a les necessitats del moment.
- No hi ha cap precepte en el dret de la Unió Europea, ni en altres normes o pactes de caràcter internacional aplicables a Espanya que directament obliguin a establir un nivell concret o específic de protecció social a les famílies monoparentals.
- **La discussió sobre si el sistema resultant de protecció a les famílies monoparentals és o no el millor dels possibles va molt més enllà de les funcions dels òrgans jurisdiccionals**, els quals sí estan obligats a comprovar el respecte i l'adequació del règim jurídic qüestionat concret a les exigències de les normes nacionals o internacionals que poguessin condicionar la configuració legal.
- **Pel que fa a l'interès de la protecció del menor**, com a principi que ha d'informar l'ordenament jurídic i com a criteri hermenèutic que han d'utilitzar els tribunals, **ja es troba present a tota la regulació de la prestació per naixement i cura de menors** i no és l'únic que s'ha d'atendre. Les fórmules establertes tracten de cohonestar tots els interessos que s'han de considerar en la regulació d'una matèria tan delicada i, en aquest exercici de ponderació, s'ha intentat evitar que el gaudiment dels drets de conciliació i la protecció dispensada perpetui rols de gènere que no es correspon amb la situació social actual, i ni molt menys amb el principi d'igualtat que sustenta tot l'ordenament jurídic.
- **La perspectiva de gènere no és aplicable** quan el legislador és conscient de la situació que regula i de les seves conseqüències i estableix una normativa que tendeix a corresponsabilitzar l'home en l'educació i la criança dels fills. No es pot aplicar aquella visió perquè no hi ha discriminació, sinó un eventual dèficit de protecció concret estimat i consentit pel legislador.
- **El legislador no ha oblidat les famílies monoparentals**, ja que **en el supòsit especial en què una dona, en cas de part, no hagi assolit la cotització mínima, se li concedeixen 42 dies naturals de prestació que s'incrementen en 14 dies addicionals per als casos de famílies monoparentals** (art. 182 LGSS). Així mateix, hi ha previsions sobre prestacions familiars no contributives per a aquest tipus de famílies (art. 351.b LGSS).